

Книга Йоїла і Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня - Номер дванадцятий

Jeff Pippenger

2025-12-17

Номер дванадцять

Моє бажання — викласти пророче свідчення Йоїла так, щоб це свідчення можна було розпізнати в тому, що Петро говорив і робив у день П'ятидесятниці. Я певен, що Біблія чітко показує, що Петро робив і говорив у день П'ятидесятниці, але я прагну зрозуміти, який пророчий прообраз в історії пізнього дощу він уособлював, коли представив звістку П'ятидесятниці як сповнення книги Йоїла.

Петро є символом залишку Божого народу і проілюстрований не лише в день П'ятидесятниці, але й у Кесарії Филипповій у Матвія 16. Кесарія Филиппова фігурує у віршах тринадцятому–п'ятнадцятому одинадцятого розділу Даниїла — трьох віршах, які описують битву, що вперше сповнилася в історичний період, коли Кесарія Филиппова називалася Паніум. Вірші тринадцятий–п'ятнадцятий передують шістнадцятому віршу, який вказує на недільний закон у Сполучених Штатах. Десятий вірш вказує на крах Радянського Союзу в 1989 році. Вірші з десятого по шістнадцятий одинадцятого розділу Даниїла представляють період від 1989 року до недільного закону, і цей період є «прихованою історією» сорокового вірша того ж розділу.

Прихована історія у ЖИРНОМУ ШРИФТІ

1798

І в час кінця цар півдня нападе на нього:

1989

А сини його збудяться й зберуть безліч великих сил; і цар півночі прийде проти нього, мов вихор, з колесницями, і з вершниками, і з багатьма кораблями; і ввійде до країв, і затопить та перейде. І один неодмінно прийде, і затопить, і пройде; тоді він повернеться й збудиться аж до своєї твердині.

2014 битва при Рафії

І цар півдня розпалиться гнівом і вийде та битиметься з ним, з царем півночі; і той виведе велике військо, але те військо буде видане в його руку. І коли він відведе те військо, його серце піднесеться; і він покладе десятки тисяч, але від цього він не зміцниться.

Битва при Паніоні (Кесарія Філіппова)

Бо цар півночі повернеться, і виставить військо більше від попереднього, і по певних роках неодмінно прийде з великим військом і з великим багатством.

І в ті часи багато повстануть проти царя півдня; також грабіжники з твого народу звеличатися, щоб утвердити видіння; але вони впадуть.

І прийде цар півночі, і насипле вал, і візьме найукріпленіші міста; і війська півдня не встоять, ані добірні його люди, і не буде жодної сили, щоб устояти.

Недільний закон у США

Але той, хто прийде проти нього, чинитиме за своєю волею, і "ніхто не встоїть" перед ним; і "він утвердиться" в славному краї, який його рукою буде спустошений. Він увійде також у славний край, і багато країн буде повалено; але ці вирвуться з його руки: Едом, і Моав, і головні з синів Аммонових. Він простягне також свою руку на країни: і країна Єгипет не уникне. Даниїла 11:40, 10-16, 41, 42.

Коли Петро пророчо перебуває в Кесарії Філіпповій (Паніумі), а П'ятдесятниця — час пізнього дощу, це визначає його місце в «прихованій історії» сорокового вірша. Я маю намір розглянути нинішню війну в Україні, представлену в одинадцятому вірші одинадцятого розділу, і прийдешню війну при Паніумі, у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий, яка веде до Третьої світової війни; усе це — зовнішні події між 1989 роком і недільним законом, але наразі ми визначаємо історію третього ангела від 22 жовтня 1844 року до юридичного оформлення церкви в 1863 році.

Лінія ілюструє прихід третього ангела на 9/11 (1844) до недільного закону (1863). Недільний закон був прообразно представлений Прокламацією про емансипацію, що проголошувала свободу, таким чином прообразно вказуючи на недільний закон, у якому свободу відбирають. Свобода, проголошена першим президентом-республіканцем, прообразно вказує на свободу, яку буде віднято останнім президентом-республіканцем — який, за пророцтвом, має стати диктатором під час недільного закону.

"Коли наша нація так зречеться принципів свого урядування, що прийме недільний закон, протестантизм цим актом об'єднається з папством; це не буде нічим іншим, як оживленням тиранії, яка вже давно пильно вичікує нагоди, щоб знову кинутися в активний деспотизм." Свідчення, том 5, 711.

742 рік до н. е. був альфа-історією, яка започаткувала часові пророцтва з Ісаї 7:8, що досягли омегового сповнення в 1863 році. У 742 році до н. е. Ахаз, цар південного царства Юди, вступав у громадянську війну проти десяти північних племен, які склали північне царство. Історія 742 року до н. е. була проілюстрована в Юді, буквальної славній землі Писання, населеній буквальними юдеями, і представлена в уривку злим і нерозумним царем Ахазом — таким чином типізуючи омега-історію 1863 року. Омега-історія 1863 року сповнюється в період, коли Сполучені Штати панують як земний звір, шосте царство біблійного пророцтва. Сполучені Штати є духовною славною землею, що складається з

протестантських християн, які з біблійної точки зору є духовними юдеями. Громадянська війна між північчю і півднем у 742 році до н. е. в альфа-історії ілюструвала громадянську війну між Північчю і Півднем в омега-історії 1863 року. Разом ці два свідки ілюструють зовнішню історію, що веде до недільного закону, коли духовна слава земля знову буде поділена на два класи.

У 742 р. до н. е. північна сила представляла союз між десятьма північними племенами Ізраїлю та Сирією, тим самим уособлюючи союз із зовнішньою силою, що здійснилося, коли підтримку рабовласницького папства було надано рабовласницьким південним штатам у Громадянській війні. Зовнішній союзник Сирії у 742 р. до н. е., а також зовнішній союзник папства в Громадянській війні, вказують на союз світових глобалістів із демократами-глобалістами в їхній війні проти MAGA-ізму, війні, що почалася у 2015 році, коли підвівся четвертий і найбагатший президент і тим самим розбурхав усе царство Греції згідно з Даниїлом, одинадцятий розділ, другий вірш. Те збурення ототожнюється з пробудженням язичників у книзі Йоїла. "Греція" і "язичники" є символами сили дракона, яка веде світ до Армагеддону в союзі зі звіром і лжепророком.

У 2015 році погани були пробуджені на пророчий заклик до долини Йосафата, яку пророк Йоїл також назвав долиною суду. У 2015 році Дональд Трамп оголосив про висунання своєї кандидатури в президенти, тим самим сколихнувши глобалістську імперію, представлену як Греція, і погани розпочали свій похід до Армагеддону, і це сталося лише через рік після початку війни в Україні — на виконання одинадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла.

Громадянські війни 742 р. до н. е. та 1863 року окреслюють історію недільного закону, який знаменує кінець шостого царства біблійного пророцтва. Це шосте царство почалося з Революційної війни, тож кінець шостого царства у час недільного закону вказує на повторення Революційної війни саме тоді, коли відбувається Громадянська війна. Визначення та називання війни як громадянської чи революційної залежить від точки зору. Те, що Демократи зараз роблять через правову війну, розкрадання, шахрайство, незаконну імміграцію та пропаганду, вони називають кольоровою революцією, але ті, хто виступає проти їхніх глобалістських маневрів, вважають ті самі дії підбурюванням 'громадянських' заворушень. Антіфа — це злочинці чи герої?

Дві історичні війни являють собою одну роз'єднувальну війну, яка припадає на часи останнього президента-республіканця. Як і у випадку з першим президентом-республіканцем, цю війну виграє останній президент-республіканець, якого також уособлював перший президент, переможець Революційної війни. Революція MAGA, за словами демократів, породжує нинішні 'громадянські заворушення'. Залежно від ваших особистих політичних переконань, нинішня війна є або революційною війною, або громадянською війною. З пророчої точки зору це і те, і інше.

1863 символізує недільний закон, як і 1844 рік, коли третій ангел прийшов зі звісткою про недільний закон. Період від 1844 до 1863 року носить печать недільного закону від початку

до кінця. У 1846 році шлюб Вайтів, дотримання Суботи та зміна прізвища з Harmen на White засвідчили, що шлюб, у який було вступлено 22 жовтня 1844 року, був довершений, і це довершення ознаменувало початок періоду випробувань третього ангела, подібно до того, як потрійне суботне випробування манною ознаменувало початок десяти випробувань після хрещення Червоним морем.

Манна була першим випробуванням і символізувала десяте випробування у Кадеші, бо обидва символізують звістку третього ангела і, отже, недільний закон.

"Щотижня під час їхнього тривалого перебування в пустелі ізраїльтяни ставали свідками потрійного дива, покликаного утвердити в їхній свідомості святість суботи: у шостий день падала подвійна кількість манни, у сьомий — жодної, а порція, потрібна на суботу, зберігалася солодкою і чистою, тоді як у будь-який інший час, якщо щось залишали про запас, воно ставало непридатним для вжитку." Патріархи і пророки, 296.

Першим із десяти випробувань було випробування "манною", що представляло потрійну вістку трьох ангелів з Об'явлення 14. Як і у випадку з манною, ангели представляють потрійне застереження проти поклоніння в перший день тижня. Потрійне чудо з манною було "призначене, щоб закарбувати в їхній свідомості святість Суботи", що, звісно, є метою третього ангела. Перше з трьох чудес, представлених манною, включало "їсти" небесний хліб, а "їсти" є альфа-символом періоду пізнього дощу. Друге чудо представляє вістку другого ангела, де натхнення "подвоює" слова та фрази, щоб позначити період, представлений двома падіннями Вавилону, бо "упав, упав Вавилон". Друге чудо було "подвоєнням" кількості манни у шостий день. Третє чудо — збереження хліба на суботу сьомого дня.

Як образ трьох ангелів, манна є першим ангелом і тому має містити всю історію, що в чотирнадцятому розділі Об'явлення є історією всіх трьох ангелів. Перший ангел є фракталом послань усіх трьох ангелів. Фрактал — це складна геометрична фігура, яку можна розбити на частини, кожна з яких є зменшеною копією цілого. Ця властивість називається самоподібністю. Фрактали часто мають складні деталі, незалежно від того, наскільки сильно ви збільшуєте масштаб. Фрактали трапляються в математиці, біології, фізиці, геології, хімії, астрономії, інженерії та багатьох інших галузях знання.

«Триступенева структура» трьох ангелів у чотирнадцятому розділі Об'явлення представлена у вістці першого ангела, тим самим роблячи першого ангела «фракталом» трьох ангелів. Перші три розділи книги Даниїла відповідно представляють вістки першого, другого й третього ангелів, а перший розділ Даниїла містить ту саму «триступеневу структуру», яка представлена в цих трьох розділах, аналогічно до того, як вона у трьох ангелів представлена стосовно першого ангела.

Потрійне чудо з манною було пов'язане з тим, що її їли, а перший розділ книги Даниїла — про харчування. Даниїл склав випробування щодо харчування, обравши овочеву їжу замість вавилонського раціону. Потім його випробували щодо зовнішнього вигляду, і це створило розділення між його виглядом та виглядом тих, хто їв вавилонську їжу. Вістка другого

ангела — це заклик відокремитися від Вавилону під час історії відокремлення, коли формуються дві групи, а потім виявляються. Те друге випробування для Даниїла привело до третього випробування Навуходоносора, яке було третім випробуванням у першому розділі й було прообразом випробування із золотою статуєю в третьому розділі, яке сестра Вайт неодноразово ототожнює з недільним законом, тобто з вісткою третього ангела. Перший розділ книги Даниїла є фракталом перших трьох розділів Даниїла, а ці три розділи представляють трьох ангелів із чотирнадцятого розділу Об'явлення; при цьому і перший ангел, і перший розділ Даниїла є фракталами всіх трьох ангелів і всіх трьох розділів.

Кожного тижня під час їхнього тривалого перебування в пустелі ізраїльтяни були свідками потрійного дива, покликаного закарбувати в їхній свідомості святість суботи: удвічі більше манни падало шостого дня, сьомого — не падало зовсім, а порція, потрібна для суботи, зберігалася свіжою й чистою, тоді як у будь-який інший час, якщо її залишали, вона ставала непридатною до вжитку.

За обставин, пов'язаних із даруванням манни, ми маємо переконливі докази того, що субота не була встановлена, як багато хто твердить, коли закон було дано на Синаї. Ще до того, як ізраїльтяни прийшли до Синаю, вони розуміли, що субота є для них обов'язковою. Оскільки вони були зобов'язані щоп'ятниці збирати подвійну порцію манни для підготовки до суботи, коли вона не падала, священний характер дня відпочинку постійно вкарбовувався в їхній свідомості. І коли деякі з народу вийшли в суботу збирати манну, Господь запитав: «Доки ви відмовляєтеся дотримуватися Моїх заповідей і Моїх законів?» Патріархи і пророки, 296.

Збирання й поїдання манни є прообразом того, як Іван у десятому розділі Об'явлення бере (збирає) з руки ангела маленьку книжечку, а потім з'їдає її.

І я підійшов до ангела й сказав йому: Дай мені ту книжечку. А він сказав мені: Візьми її та з'їж; і вона огірчить твоє черевце, але в устах твоїх буде солодка, як мед. Об'явлення 10:9.

Спершу Іван мав піти до ангела й запитати, потім він мав «узяти» маленьку книжечку, а тоді «з'їсти» її. Іван представляє три кроки першого ангела: спершу він підходить до ангела й запитує; за цим іде другий крок — узяти, і третій — з'їсти. Збирання та/або споживання є першим із трьох випробувань манни, але воно містить фрактал усіх трьох випробувань манни. Збирання та споживання манни типологічно зображує Єремію.

Знайшлися Твої слова, і я їх з'їв; і слово Твоє було для мене радістю та звеселенням мого серця, бо я названий Твоїм Ім'ям, о Господи, Боже Саваоте. Єремії 15:16.

Його «слова були знайдені» Єремією, який шукав, а потім просив про маленьку книжку. Його слово було знайдено, коли збирали манну. Збирання та споживання манни є прообразом Єзекіїля, який з'їв книгу, дану йому, і таким чином вказує на те, що відмова їсти книгу означала бути як дім бунтівний.

А ти, сину людський, почув, що Я кажу тобі; не будь непокірним, як той непокірний дім: розкрий уста свої і з'їж те, що Я даю тобі. І коли я поглянув, ось була простягнута до мене рука, і в ній був сувій книги. І він розгорнув його переді мною; і він був написаний усередині й назовні; і було написано на ньому: плач, жалоба та горе. І ще сказав мені: Сину людський, з'їж те, що знайдеш; з'їж цей сувій і йди, говори до дому Ізраїля.

І я розкрив свої уста, і Він нагодував мене тим сувоєм. І сказав Він до мене: Сину людський, нагодуй своє черево й наповни свої нутроці цим сувоєм, що Я даю тобі. Тоді я з'їв його; і він був у моїх устах, як мед на солодкість. Єзекіїль 2:8–3:3.

Якби Єзекіїль відмовився з'їсти «книжечку», він був би в домі бунтівному, а «сувій» тієї «книги», яку він мав з'їсти, був представлений як «плач, і стогін, і горе», що символізує потрійну звістку останніх днів. Потрійна звістка останніх днів — це звістки трьох ангелів із чотирнадцятого розділу Об'явлення, а контекст, у якому Єзекіїль подає ці три звістки, — це контекст ісламу та третього горя. Ці три звістки мають альфу й омегу, і третя — це «горе», основний символ ісламу; тож альфа має узгоджуватися з омегою, тому «плач» означає той плач, що розпочався 9/11 із приходом сьомої сурми та третього горя, які поступово наростатимуть аж до семи останніх кар. Під час «землетрусу» недільного закону з одинадцятого розділу Об'явлення третє горе приходить швидко, і натхнення повідомляє нам, що несправедливий указ десятого розділу Ісаї є тим недільним законом. Вірш починається проголошенням «горе» тим, хто видає несправедливі укази.

Споживання манни було першим із трьох випробувань, другим було «подвоєння» в день приготування. А до чого вони готувалися? Вони готувалися до суботнього випробування, яке є звісткою третього ангела.

Те потрійне диво також було першим — або «альфою» — серед десяти випробувань. Бог дав манну на першому етапі, потім Він дав «подвійну» порцію на другому етапі, але на третьому — нічого. Третє випробування відрізняється від перших двох, бо третє є лакмусовим папірцем. Ці три випробування становлять альфу десятиетапного процесу випробувань, що веде до першого Кадешу.

Якщо ви звернетесь до різних богословів, ви знайдете багато переліків десяти випробувань, що доходять свого завершення при першому Кадеші. Майже всі вони включають Червоне море як одне з десяти випробувань, деякі включають історичні віхи перед Червоним морем під час кар. Усі вони помиляються.

Перше випробування — манна. Павло ототожнює перехід через Червоне море з хрещенням.

До того ж, браття, не хочу, щоб ви не знали, що всі наші отці були під хмарою і всі перейшли через море; і всі охрестилися в Мойсея в хмарі та в морі. 1 Коринтянам 10:1, 2.

Мойсей є прообразом Ісуса, а хрещення Ісуса окреслює випробувальний процес потрійного характеру, що починається й акцентує випробування апетиту. Хрест був прообразно

представлений Пасхою в Єгипті. Коли вони вийшли на інший бік Червоного моря, Христос був воскресений як приношення первоплодів. Коли Він вийшов із водної могили з рук Івана Хрестителя, Христос (приношення первоплодів) розпочав сорокаденний випробувальний процес. Після Його воскресіння, прообразом якого було Його хрещення, протягом сорока днів Христос спілкувався з учнями віч-на-віч. Процес випробування починається після переходу через Червоне море так само безсумнівно, як Христос був Духом поведений у пустелю відразу після того, як вийшов із води.

Першим випробуванням для Христа був апетит, бо Хліб Небесний розпочав Своє помазане служіння саме там, де впав Адам. Перше випробування після переходу через Червоне море — це потрійне випробування манною, яке є прообразом потрійного випробування, що спіткало Хліб Небесний. Випробування Христа почалися після того, як Він вийшов з води, тож і десять випробувань мають розпочатися «після» того, як вони вийшли з води. Тоді Христос зіткнувся з потрійним випробуванням у контексті апетиту, як це було прообразовано потрійним випробуванням манною, що почалося після того, як Дух вивів стародавній Ізраїль з Єгипту в пустелю.

Інші списки, що роблять припущення щодо того, які повстання представлені десятьма випробуваннями, що завершуються в Кадеші, відносять бунт із золотим тельцем Аарона до одного з тих десяти випробувань, але вони помиляються.

Спокуса золотого тельця уособлює два випробування. Вона є невід’ємним елементом символіки золотого тельця. Після ідолопоклонства, що проявилось, коли народ вважав, що Бог не побачить, повернувся Мойсей. Тоді народ зробив вибір залишатися ідолопоклонниками на очах у Бога, в особі Мойсея.

У двохетапному, що наростає, бунті ми бачимо пророчий поділ серед племен, коли племені Леві було виключно доручено служіння при святині, бо до того бунту служіння при святині мали виконувати первістки з кожного племені. Більше так не було. Тепер вірне плем'я Леві мало здійснювати служіння в храмі. «Поділ» або розділення на «два» є елементом пророчої характеристики золотого тельця.

Повстання Аарона було прообразом повстання Єровоама, першого царя північного царства Ізраїлю. Єровоам «подвоює» золотих тельців, встановлюючи одного у Вефілі, а другого — в Дані. Аарон і Єровоам представляють паралельні історії, тобто історію формування образу звіра. Історія образу звіра здійснюється у двох періодах, розділених недільним законом у Сполучених Штатах. Образ звіра є символом поєднання церкви й держави, яке спочатку встановлюється у Сполучених Штатах, а потім у всьому світі.

Завжди існує розділення, пов’язане із символами образу звіра. У випадку з Аароном це було відокремлення левітів, у випадку з Єровоамом — поділ дванадцяти племен на два південні та десять північних.

Символ цього союзу церкви й держави Іван у книзі Об’явлення називає «образом звіра». Золоті тельці Аарона та Єровоама були образами звіра, а звір, образом якого вони були, —

це Вавилон, бо перше царство біблійного пророцтва представлене головою із «золота» у другому розділі книги Даниїла. Образ звіра означає два випробування, бо спершу випробування приходить на земного звіра — Сполучені Штати, а потім у тринадцятому розділі Об'явлення Сполучені Штати змушують світ створити образ звіра. Перше випробування — для США, потім — для світу.

«Коли Америка, земля релігійної свободи, об'єднається з Папством, щоб примушувати совість і змушувати людей шанувати фальшиву суботу, люди кожної країни на земній кулі будуть приведені до того, щоб наслідувати її приклад». Свідчення, том 6, 18.

«Іноземні держави наслідуватимуть приклад Сполучених Штатів. Хоча вона очолить, проте та сама криза спіткає наш народ в усіх частинах світу». Свідчення, том 6, 395.

Повстання із золотим тельцем є подвійним і позначає два з перших дев'яти випробувань, які ведуть до десятого й остаточного випробування при першому Кадеші. Коли повстання Аарона та Єровоама зіставляються «рядок за рядком», ми бачимо Аарона, первосвященника, що представляє церкву, і Єровоама, царя Ізраїлю, що представляє державу. Ці дві лінії разом є символом поєднання церкви й держави. Два жертovníки Єровоама були встановлені у Вефілі (що означає «церква») та Дані (що означає «суд») і разом представляють поєднання церкви й держави. З огляду на ці пункти ми розпочнемо визначати десять випробувань.

Десять випробувань розглядаються в контексті суботнього спочинку (Євреїв 3–4). Вони починаються з потрійного чуда манни та його уроку щодо суботи й закінчуються на десятому випробуванні — першому Кадеші. Той перший Кадеш — це «день бунту» в Писанні, і Павло розглядає останній бунт у контексті випробування щодо суботи. Альфа-випробуванням була субота, символізована манною, а десяте, омега-випробування, під час першого Кадешу, також стосувалося суботнього спочинку. Альфа й Омега завжди означає кінець разом із початком.

Тому (як говорить Святий Дух, Сьогодні, якщо почуєте Його голос, не ожорсточуйте сердець ваших, як під час нарікання, у день випробування в пустелі: Коли батьки ваші спокушували Мене, випробовували Мене й бачили Мої діла сорок років. Тому Я прогнівався на те покоління й сказав: Вони завжди блудять серцем; і вони не пізнали доріг Моїх. Тож Я присягнув у Своєму гніві: Вони не ввійдуть до Мого відпочинку.)

Стережіться, браття, щоб у комусь із вас не було злого серця невір'я, що відступає від Бога живого. Але щодня заохочуйте один одного, доки зветься «Сьогодні», щоб хтось із вас не закам'янів через підступність гріха. Бо ми стали учасниками Христа, якщо міцно тримаємо початок нашої певності аж до кінця.

Як сказано: «Сьогодні, якщо почуєте Його голос, не ожорсточуйте сердець ваших, як під час бунту». Бо деякі, почувши, розгнівали Його; проте не всі, що вийшли з Єгипту під проводом Мойсея. З ким же Він гнівався сорок років? Хіба не з тими, що згрішили, чії трупи впали в пустелі? І кому Він присягнув, що не ввійдуть у Його спочинок, як не тим, що не повірили? Отже, бачимо, що вони не могли ввійти через невірство.

Отже, біймося, щоб, коли залишена нам обітниця увійти в Його спокій, хтось із вас не виявився таким, що не досяг його. Бо і нам звіщено Євангелію, як і їм; але проповідане слово не принесло їм користі, бо воно не було поєднане з вірою в тих, хто його слухав.

Бо ми, що повірили, входимо у спочинок, як Він сказав: Як Я присягнув у гніві Моєму: якщо вони увійдуть у Мій спочинок, — хоча діла були звершені від заснування світу. Бо Він десь про сьомий день так сказав: І Бог спочив сьомого дня від усіх Своїх діл. І в цьому місці знову: Якщо вони увійдуть у Мій спочинок.

Отже, залишається, що деякі мають увійти туди, а ті, кому спочатку було проповідано, не увійшли через невір'я: знову він визначає певний день, кажучи в Давиді: «Сьогодні», після такого довгого часу; як сказано: «Сьогодні, якщо почуєте його голос, не робіть закам'янілими ваші серця».

Бо якби Ісус дав їм спокій, то хіба він згодом не говорив би про інший день?

Отже, для Божого народу залишається спочинок. Бо хто увійшов у Його спочинок, той і сам відпочив від своїх діл, як і Бог від Своїх. Отже, докладімо зусиль, щоб увійти до того спочинку, аби ніхто не впав за тим самим прикладом невірства. Євреям 3:8–4:11.

У «день бунту» звістку Ісуса Навина та Халева було відкинуто. Цей уривок стосується групи людей, які не увійдуть через невір'я в почуту ними звістку. Цю звістку позначено як «відпочинок».

Ті, хто не бажає нести Господу вірне, ревне, сповнене любові служіння, не знайдуть духовного спокою ні в цьому житті, ні в житті майбутньому. "Отже, залишається спочинок для Божого народу... Тож стараймося увійти до того спочинку, щоб ніхто не впав, наслідуючи той самий приклад невір'я." Спочинок, про який тут ідеться, — це спочинок благодаті, що здобувається через дотримання припису: "Працюйте старанно." Pacific Union Recorder, 7 листопада 1901 р.

«Спокій» — це послання, представлене вісткою Ісуса Навина та Халева. Павло використовує істини, пов'язані із суботою сьомого дня, як символ послання про «спокій», яке відкинули ті, що були приречені померти в пустелі.

Вислів «Сьогодні, якщо ви почуєте Його голос» є тим самим, що й наголос книги Об'явлення на кожному, хто чує голос Духа, а це означає чути вістку Духа, тобто вістку пізнього дощу, тобто вістку «спочинку». У Кадеші той голос прозвучав, і бунтівники обрали нового провідника, щоб повернути їх до Єгипту. Історію цього бунту подано в Псалмі 95 і апостолом Павлом у Посланні до євреїв. Ця історія визначає невдачу стародавнього Ізраїлю на їхньому десятому випробуванні. Перше з десяти випробувань почалося з потрійного чуда з манною, що символізувало три ангельські вістки, Закон Божий, суботній спочинок, Хліб Небесний, послух і суд, — а останнім із десяти було випробування «спочинку». «Спочинок» благодаті, як зазначає сестра Вайт, є символом пізнього дощу. Кадеш є символом випробування — прийняти або відкинути вістку пізнього дощу, яка подається «рядок на рядок».

Рядок за рядком, «спокій» — це виливання Святого Духа, представлене як пізній дощ. «Спокій» — це також субота сьомого дня, сама печатка, що покладається на вірних у період пізнього дощу. «Спокій» — це благодать, яка є силою, дарованою ста сорока чотирьом тисячам, коли їхні гріхи назавжди стираються. Ця благодать — не лише дарована сила, що відповідає освяченню, але й благодать, яка забезпечує виправдання, коли кров Христа використовується, щоб стерти гріхи каяної душі. «Спокій» благодаті — це вістка про праведність Христа, праведність, що дає благодать (силу) жити без гріха, і благодать, що перетворює лаодикійця на філадельфійця. Перетворений благодаттю виправдання, колишній лаодикієць, як філадельфієць, силою благодаті йде освяченою стежкою, що веде до прославлення. «Спокій» — це вістка третього ангела, представлена як «виправдання вірою в істині». Якщо це так, то Кадеш вказував на 1888 рік.

Перший Кадеш визначає звістку про «спокій», яка є «євангельською» звісткою. Вічне Євангеліє — це «діло Христа, яке полягає у введенні потрійного випробувального процесу, що формує, а потім виявляє два класи поклонників». Звістка вічного Євангелія про «спокій» при першому Кадеші представляє потрійну звістку вічного Євангелія, керовану потрійною дією Святого Духа, який викриває щодо гріха, праведності та суду. Ці три кроки є тими самими трьома випробувальними кроками у випробуванні манни!

Десять випробувань починаються з потрійного процесу випробування, що наголошує на Законі Божому, суботі та відповідальності людства споживати й засвоювати Боже послання. Перше з десяти випробувань було потрійним, як і десяте. Перше випробування використовує манну як символ Хліба Небесного, що звеличує суботу сьомого дня. Останнє випробування використовує «спокій» як символ остаточного процесу випробування пізнього дощу, який кульмінує у недільному законі, де ті, хто представляє Хліб Небесний, підносяться як стяг суботи.

Початок десяти випробувань, як і їх завершення, підкреслюють суботу та євангельську вістку, пов'язану із суботою, тобто вічне Євангеліє третього ангела. Перший Кадеш є омегою десяти випробувань, тож альфа десяти випробувань повинна мати ті самі характеристики. Кадеш символізував 1863 рік, коли Господь бажав завершити Свою працю і забрати Свій народ додому, але вхід до обітованої землі було відкладено.

Прочитавши наведені нижче уривки Писання, ми побачимо, як Бог ставився до стародавнього Ізраїлю:

«Бо Господь вибрав Якова для Себе, а Ізраїля — на Своє особливе надбання». Псалом 135:4.

'Бо ти — народ святий для Господа, Бога твого, і Господь вибрав тебе, щоб ти був Йому особливим народом над усіма народами, що на землі.' Повторення Закону 14:2.

«Бо ти народ святий для Господа, Бога твого: Господь, Бог твій, вибрав тебе, щоб бути для Нього особливим народом над усіма народами, що на поверхні землі. Господь не через те звернув на вас Свою любов і не тому вибрав вас, що ви були численніші за будь-який народ; бо ви були найменші з-поміж усіх народів». Второзаконня 7:6, 7.

'Бо з чого тут буде пізнано, що я і народ Твій знайшли милість в очах Твоїх? Хіба не з того, що Ти ходиш із нами? Отож ми будемо відділені, я і народ Твій, від усякого народу, що на поверхні землі.' Вихід 33:16.

"Як часто давній Ізраїль бунтував, і як часто їх спіткали суди, і тисячі гинули, бо вони не хотіли слухатися заповідей Бога, який їх обрав! Ізраїль Божий у ці останні дні перебуває в постійній небезпеці змішатися зі світом і втратити всі ознаки того, що він є вибраним народом Божим. Прочитайте знову Тита 2:13–15. Тут мова йде про останні дні, коли Бог очищує Собі особливий народ. Чи будемо ми дратувати Його, як це робив давній Ізраїль? Чи накличемо на себе Його гнів, відступаючи від Нього і змішуючись зі світом, та наслідуючи мерзоти народів навколо нас?" Свідчення, том 1, 282, 283.

Сестра Вайт запитує: «Чи будемо ми дратувати Його, як це робив стародавній Ізраїль?» Ми дратуємо Його, змішуючись зі світом, символом якого є Єгипет, — саме туди, куди бунтівники в Кадеші шукали собі провідника, щоб він повернув їх назад. У 1863 році прагнення повернутися до Єгипту та обрання нового провідника натхнення змальовує як бажання бути пов'язаними зі світом.

Уривкові, який ми зараз розглядаємо, передував коментар Сестри Вайт про те, що стародавній Ізраїль не увійшов у спокій. У контексті їхньої постійної непокори вона навела вірші, які показують, яких взаємин Бог бажав зі Своєю нареченою, але Його наречена це відкинула. Наступний уривок підводить до того, що ми щойно прочитали.

У записаному нею уривку сказано: «Бог вимагав від Свого народу покладатися лише на Нього. Він не бажав, щоб вони отримували допомогу від тих, хто не служив Йому». У 1863 році лаодикійський міллеритський адвентизм уклав союз з урядом Сполучених Штатів, щоб підтримати зусилля щодо недопущення призову їхніх молодих чоловіків до найсмертоноснішої війни в історії Америки.

Тут ми читаємо застереження, які Бог дав давньому Ізраїлю. Не була Його воля, щоб вони так довго блукали в пустині; Він негайно привів би їх у Землю Обітовану, коли б вони покорилися й радо давалися провадити Ним; але тому, що вони так часто засмучували Його в пустині, Він у гніві поклявся, що вони не ввійдуть у Його спочинок, окрім двох, які цілком слідували за Ним. Бог вимагав від Свого народу довіри лише до Нього. Він не бажав, щоб вони приймали допомогу від тих, хто не служив Йому.

"Будь ласка, прочитайте Езри 4:1–5: 'А як почули супротивники Юди та Веніямина, що сини полону будують храм Господу Богові Ізраїля, то прийшли вони до Зоровавеля та до голів батьківських домів і сказали їм: Дайте нам будувати з вами, бо ми шукаємо вашого Бога, як і ви, і приносимо Йому жертви від днів Есархаддона, царя Ассура, який привів нас сюди. Та Зоровавель, і Єшуа, і решта голів батьківських домів Ізраїля сказали їм: Вам нема частки з нами в тому, щоб будувати дім нашому Богові; але ми самі разом будемо будувати Господу Богові Ізраїля, як нам наказав цар Кір, цар Персії. Тоді народ тієї землі ослаблював руки народу Юди й перешкоджав їм у будованні, і наймали радників проти них, щоб зірвати їхній задум.'"

Ездра 8:21–23: 'Тоді я оголосив там, при річці Ахаві, піст, щоб ми смирилися перед нашим Богом, щоб просити в Нього прямого шляху для нас, для наших дітей і для всього нашого майна. Бо я соромився просити в царя загін воїнів і вершників, щоб допомогли нам проти ворога в дорозі, бо ми сказали цареві: Рука нашого Бога є на добро для всіх, хто шукає Його; а Його сила і Його гнів — проти всіх, які покидають Його. Тож ми постили і благали нашого Бога про це, і Він вислухав нас.'

Пророк і ці батьки не вважали людей краю поклонниками істинного Бога, і хоч ті заявляли про дружбу та бажали допомогти їм, вони не наважувалися об'єднуватися з ними ні в чому, що стосується Його поклоніння. Коли вони йшли до Єрусалима, щоб будувати храм Божий і відновлювати Його богослужіння, вони не просили допомоги в царя, щоб той допоміг їм у дорозі, але постом і молитвою шукали допомоги в Господа. Вони вірили, що Бог захистить і дасть успіх Своїм слугам у їхніх зусиллях служити Йому. Творцеві всього не потрібна допомога Його ворогів, щоб встановити Своє богослужіння. Він не вимагає жертви беззаконних і не приймає приношень тих, що мають інших богів перед Господом.

Ми часто чуємо зауваження: "Ви надто відокремлені." Як народ ми пішли б на будь-яку жертву, щоб рятувати душі або привести їх до істини. Але єднатися з ними, любити те, що вони люблять, і дружити зі світом ми не сміємо, бо тоді були б у ворожнечі з Богом. Свідчення, том 1, 281, 282.

Сестра Вайт, коментуючи бунт у Кадеші, зазначає: «Творцеві всього не потрібна допомога Його ворогів для встановлення Його поклоніння. Він не вимагає жертв нечестя і не приймає приношень тих, хто має інших богів перед Господом». У 1863 році рух лаодикійського міллеритського адвентизму став церквою і уклав союз із владою, яка мала нав'язати недільне поклоніння нації, а згодом і всьому світу.

У наступній статті ми продовжимо наш розгляд пророчих ліній, що сходяться у 1863 році, який є увінчанням пророчого періоду від 1844 до 1863 року.

Що було, те й буде; і що робилося, те й робитиметься, і немає нічого нового під сонцем. Чи є щось, про що можна сказати: Оце нове? Воно вже було здавна, ще перед нами. Я знаю, що все, що чинить Бог, буде навіки: нічого не можна ні додати до нього, ні відняти від нього; і це чинить Бог, щоб люди благоговіли перед ним. Те, що було, є тепер; а те, що має бути, вже було; і Бог розшукує те, що минуло. Екклезіяста 1:9, 10; 3:14, 15.